

[Christophersen.]

spørgsmålet er så, hvad det er for en ejendomsskattepolitik, der føres. Vil den blive tilrettelagt sådan, at resultatet i virkeligheden bliver en meget stærk stigning i boligudgiften for folk, som ejer deres bolig? Vi har sagt til de øvrige boligforligspartier, at vi synes, det er rimeligt, at man også foretager en vurdering heraf. Blot denne sidste bemærkning her for at understrege, at den parallelitet, der efter vores opfattelse bør være mellem ejerboliger og lejerboliger, ønsker vi også bragt ind i billedet i denne sammenhæng.

Må jeg så til sidst om fru Kirsten Jacobsens dagsordensforslag sige, at det er ikke et forslag, vi kan tilslutte os. Vi vil ikke binde os til en bestemt boligpolitik i en dagsorden af denne karakter. Vi mener i og for sig heller ikke, at de komplicerede problemer, som fru Kirsten Jacobsen altså selv har taget initiativ til at vi skal drøfte her i dag, kan klares på en så enkel måde, og derfor skal fru Kirsten Jacobsen ikke vente vores tilslutning til sit forslag.

Ingomar Petersen (RV):

Man kan egentlig nok undre sig over, at fru Kirsten Jacobsen i en så vigtig politisk situation i folketinget, hvor man har andre og meget mere vigtige ting at behandle, rejser denne forespørgselsdebat. Som tidligere ordførere har sagt, er der intet som helst nyt i det, der kommer frem. Vi har diskuteret disse problemer mange gange før i tiden. Jeg mener, at hvis fru Kirsten Jacobsen ønsker nogle oplysninger, kunne hun sådan set have fået dem skriftligt fra boligministeren. Men det er jo den sædvanlige svada fra fru Kirsten Jacobsen og fremskridtspartiet. Fordi der er enkelte sociale boligselskaber, som er kommet i midlertidige udlejningsvanskeligheder, skal der føres en hetz mod de samlede sociale selskaber, en hetz mod det sociale byggeri. Det finder vi fra radikal side er helt urimeligt. Det almenyttige byggeri har gjort en stor indsats i dansk boligproduktion.

Boligministeren har i sit svar lagt nogle tanker frem om en løsning; og at der er og kan komme problemer, er nok ikke umuligt. Derfor er der også drøftelser i gang imellem boligforligspartierne, og disse drøftelser kan vi fortsætte for at finde en løsning. Der er

vel det problem i det, som er fremført fra Boligselskabernes Landsbyggefond, at de ligesom har en fornemmelse af, at den ældre boligmasse ikke kan tage at skulle indbetale mere til fonden. Det er muligt, at det er rigtigt, men det er der også taget højde for i den boligbyggerilov, som boligforligspartierne i fællesskab har vedtaget, og jeg vil såmænd bare kort gøre opmærksom på, at i kapitel IV, § 22, stk. 3, står der ganske klart, at såfremt lejen i disse ældre boliger bliver større end det lejedes værdi i sammenligning med almindelig gældende leje i kvarteret, kommunen eller andre lignende kommuner for lejligheder af tilsvarende størrelse, kvalitet, udstyr osv., så har man mulighed for fra Landsbyggefonden at bremse de bidrag, der her skal gives. Det, man kunne ønske at få, og som også ville være et rimeligt ønske, synes jeg nok, er en helt klar dokumentation fra Landsbyggefonden for, at de bidrag, man her skal give, nu er af en størrelse, som gør, at huslejen bliver urimeligt høj i forhold til andet tilsvarende byggeri.

Kan man så ikke ad den vej klare de nødvendige midler for at nå op til et antal på ca. 8.000 lejligheder om året, er det klart, at man må se på det og drøfte dette problem imellem boligforligspartierne. Det er korrekt, at man i boligforliget er gået ind på, at der skulle bygges 40.000 lejligheder om året, heraf op til 8.000 lejligheder i det almennyttige byggeri, og et forlig, som er indgået, skal holdes. Det er jo også meningen med det, at vi gerne skulle nå frem til her i landet at få en stabil boligproduktion, således at man virkelig havde noget at disponere efter inden for byggehåndværket og også rent samfundsøkonomisk. Vi kan ikke have, at vi har en elevatorpolitik i vores boligbyggeri, således at det går op og ned. Vi kan kun være interesserede i at nå frem til en stabil boligproduktion fremover, og det har vi og ikke mindst boligforligspartierne, som udgør et stort flertal her i folketinget, en forpligtelse til at løse.

Så finder jeg det kun beklageligt, at fremskridtspartiet gang på gang fører denne hetz imod det almennyttige byggeri, som også er medvirkende til en stabil boligproduktion. Det gavner ikke mulighederne for at nå frem til dette mål. Derfor kan jeg sige, at det radikale venstre under ingen omstæn-